

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z wniosku Państwowej Komisji Wyborczej
z udziałem partii politycznej pod nazwą "R."
o wykreślenie partii politycznej z ewidencji partii politycznych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 20
listopada 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika od postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 8 września 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 8 września 2017 r., I ACa (...) Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację partii politycznej pod nazwą „R.” (uczestnik), wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z 16 stycznia 2017 r., VII NsRejEWpzm (...) o wykreśleniu uczestnika z ewidencji partii politycznych z uwagi na złożenie sprawozdania finansowego z uchybieniem terminowi, określönemu w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (jednolity tekst: Dz.U. Nr 155, poz. 924 ze zmianami, dalej jako ustawa o partiach).

Skargę kasacyjną od powyższego postanowienia Sądu Apelacyjnego wniósł uczestnik, zaskarżając je w całości. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego i potrzebie wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a mianowicie

art. 38c ustawy o partiach, którego rygorystyczne stosowanie powoduje wykreślenie z ewidencji partii politycznych wielu partii, z powodu niewielkiego uchybieniu terminowi do złożenia sprawozdania. W ocenie skarżącego automatyzm w stosowaniu art. 38c ustawy o partiach może stać w sprzeczności z bezpośrednio stosowanym art. 11 Konstytucji RP.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną uczestnika Państwowa Komisja Wyborcza (PKW) podtrzymała swoje stanowisko wyrażone w odpowiedzi na apelację.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Uczestnik postępowania we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje na konieczność dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni art. 38c ustawy o partiach. Nie przedstawił jednak wyводу, z którego wynikałoby, że przepis ten jest przedmiotem rozbieżnej wykładni. Ogranicza się jedynie do zdawkowego stwierdzenia, że jego rygorystyczne stosowanie powoduje wykreślenie z ewidencji partii politycznych z uwagi na niewielkie przekroczenie terminu do złożenia sprawozdania, co może godzić w art. 11 Konstytucji RP. Także w tym zakresie nie wyjaśniono w sposób wymagany dla skargi kasacyjnej jak zastosowanie art. 38c ustawy o partiach miałoby się przełożyć na naruszenie standardu konstytucyjnego wynikającego z art. 11 Konstytucji RP. Obowiązek przestrzegania pewnych nienadmiernych, nieskomplikowanych i niewprowadzonych nagle wymogów formalnych nie godzi w widoczny sposób w wolność tworzenia i funkcjonowania partii politycznych. Regulacja z art. 38c ustawy o partiach politycznych jest jasna i w sposób jednoznaczny wskazuje, że uchybienie terminowi do złożenia sprawozdania z art. 38 ust. 1 ustawy o partiach skutkuje wystąpieniem przez PKW z wnioskiem o wykreślenie partii z rejestru, które to wykreślenie następuje w wyniku wydania przez Sąd postanowienia po przeprowadzeniu rozprawy. W przedmiotowej sprawie powyższa procedura została zachowana, w związku z tym rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego jest prawidłowe.

Z kolei z uwagi na związanie Sądu Najwyższego podstawami skargi kasacyjnej przy przyjęciu skargi do rozpoznania nie byłoby podstaw dla rozważenia

zgodności sankcji wykreślenia przyjętej w art. 38c ustawy o partiach z konstytucyjną zasadą proporcjonalności.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.